

Antijaderné pokrytectví Německa a Rakouska importujících levnou elektřinu z jádra od sousedů

- CZ24 News | 4. ledna 2022

EU: Německo a Rakousko se tvrdě vymezily proti návrhu Evropské komise zařadit jádro do podporovaných zdrojů. Obě země přitom pokrytecky dovážejí elektřinu z jádra z Francie i ČR, protože obnovitelné zdroje jsou nespolehlivé.

Progresivisté reprezentovaní ve vládách Německa i Rakouska stranami zelených se ostře vymezili proti **rozhodnutí Evropské komise**, která na Silvestra **předběžně souhlasila se zařazením jaderné energetiky a zemního plynu do taxonomie podporovaných zdrojů**. Toto rozhodnutí mají členské země komentovat do 12. 1. Aby rozhodnutí mohlo být ještě zvráceno, musela by se proti tomu postavit kvalifikovaná většina členských zemí s 65 % obyvateli. Své stanovisko bude dávat také Evropský parlament.

Konfrontaci už vyvolaly samotné termíny vydání a nutné reakce členů EU do 12. 1. Podstatná část Evropy totiž využívá Vánoc a oslav nového roku k delší dovolené. Rakouská ministryně pro ochranu klimatu Leonore Gewesslerová (Zelení) dokonce neváhala prohlásit, že Brusel akci provedl ve stylu Nacht und Nebel. Tento pojem má jednoznačné historické spojení se stejnojmenným výnosem, v němž Adolf Hitler roce 1941 přikázal tajně unést, mučit a vraždit odpůrce nacismu z obsazených území cizích států. S ohledem na fakt, že Hitler byl Rakušan a že řada rakouských esesáků byla odsouzena za válečné zločiny, je z úst rakouské zelené političky opravdu nechutnou reminiscencí.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘISPĚT

Vlády Francie i ČR by neměly rozhodnutí komise vnímat jako předem schválené, když zejména odpůrci jádra v čele s Německem formují tvrdou alianci. I když jednací síla Francie je známá, také český premiér a jeho ministr zahraničí, kteří vřele stanovisko komise přivítali, by neměli ponechat nic náhodě a projadernou skupinu zemí by si měli pojistit osobním jednáním. Kdyby totiž zařazení jádra do taxonomie neprošlo, tak by se cesta ke stavbě nových reaktorů v ČR velmi zkomplikovala, ne-li dokonce z ekonomických důvodů zcela zavřela.

Stoupenci jaderné energetiky je nejméně polovina zemí EU vnímajících tuto energetickou cestu jako zcela zásadní efektivní formu snižování emisí CO₂, což je přece hlavní vyhlašovaný politiky Green Deal. Odpůrci mírového využívání atomu mají jedinou mantru: postavíme všude tolik větrníků a solárních elektráren, že nastanou všude světlé zelené zítřky. A tuto politiku hlavně v podání nyní zcela [zezenalé německé vlády](#) také důsledně realizují. K 31.12. dle 10 let starého plánu Německo

skutečně a navzdory odporu 44 % obyvatel země dotázaných v průzkumech odstavilo tři plně funkční jaderné elektrárny v Brokdorfu (Šlesvicko-Holštýnsko) v Grohnde (Dolní Sasko) a Gundremmingenu (Bavorsko) s celkovým čistým instalovaným výkonem 4,058 GW. Za zavření a likvidaci elektráren (starých jako funkční JE Dukovany), dostanou jejich soukromí provozovatelé od německého státu v přepočtu cca 90 miliard korun.

Němečtí zelení aktivisté i politici tvrdí, že stabilní elektřinu z jádra, uhlí i plynu nahradí do roku 2030 z 80 % obnovitelné zdroje, v drtivé většině větrná (VTE) a solární energie (FVE).

Německo má nyní v obnovitelných zdrojích nainstalován výkon 125 GW (tj. pro srovnání jako 55 elektráren Temelín), ovšem problém je v tom, že tyto zdroje jsou občasně, přerušované a nespolehlivé. To má zlomit ještě větší výstavba OZE, aby v roce 2045 mělo Německo v OZE už 608 GW a díky této kapacitě by chtělo vyrábět elektrolýzou tzv. zelený vodík, z něhož by byla vyráběna další energie i v době, kdy nesvítí a nefouká. Podle Spolkového úřadu pro obnovu se náklady na německou Energiwende odhadují na pět bilionů eur, zhruba 4,5 % HDP Německa každý rok. Exploze cen energie už postihlo i Německo, kde se ovšem na tamní středoevropské burze tvoří také cena pro Česko.

Jaká je ale realita? Na transparentním interaktivním [německém webu](#) je možné každý den přehledně sledovat i po jednotlivých energetických zdrojích, z čeho se elektřina v Německu vyrábí, jaká je spotřeba a jaké jsou stigmatizované emise CO₂. Německo nyní přiznalo, že ani za rok 2021, ani v příštích dvou letech své emisní cíle nesplní. V souhrnu za celý rok 2021 se ukazuje, že prakticky nikdy OZE nejsou s to pokrýt poptávku/reálnou spotřebu a že po dlouhé dny a týdny 2/3 špičkové denní spotřeby kolem 75 GW kryje výroba elektřiny z uhlí, ze zemního plynu a dosud i z jádra. Takže současný konec 6 % stabilní denní výroby za každého počasí z jádra, kterou doplní obdobný výpadek k 31.12. 2022, bude znamenat chybějící spolehlivou kapacitu 12 % vrcholné spotřeby denně.

Graf skutečné výroby, spotřeby elektřiny a emisí CO₂ v Německu za celý rok 2021

(zdroj: www.agora-energiwende.de). Tmavě a světle modrá a žlutá barva ukazuje výrobu z větru a slunce, šedivá objem nutné výroby z emisních zdrojů a jádra. Data lze na webu vyhledat jak po zdrojích, tak v čase.

Podle ministra hospodářství a ochrany klimatu Roberta Habecka (přezdívaného „Větrník“) proto mj. už letos a každý další rok musí být postaveno kolem 1500 velkých větrných elektráren, tedy v průměru čtyři nové denně. Podle Habecka má pro nové VTE každá ze 16 spolkových zemí poskytnout plochu dalších dvou procent svého území, zhruba 30 GW nových VTE má být postaveno v moři. Problémem je fakt, že se začínají demontovat již zastaralé kapacity FVE a VTE. Odpovědné spolkové orgány už uvedly, že německé OZE se bez finanční subvencí do roku 2040 neobejdou. Němci také ještě mnoho let počítají s produkcí elektřiny z emisního a uhlí a zejména z ruského zemního plynu, protože právě zálohové paroplynové elektrárny mají být zanedlouho už v podstatě jako jediné pružně nahrazovat výrobu, pokud přestane vítr foukat a když nesvítí slunce. Proto se bez závislosti na ruském plynu Němci ještě mnoho let neobejdou se všemi hospodářsko-politickými a geopolitickými důsledky. Plyn má do 10 let nahradit tzv. zelený vodík vyráběný elektrolýzou z „levné“ elektřiny z OZE.

Němci ve své koncepci také spoléhají na dovoz elektřiny od sousedů. Stejně tak elektřinu v zimním období dováží už dvě desetiletí Rakousko. Významným zdrojem importu je vedle hlavně jaderné Francie produkce českých uhelných a jaderných elektráren. Kritika uhelných a jaderných zdrojů, kterou kolem sebe šíří němečtí i rakouští vládní i nevládní politici a aktivisté, je výrazem čistého pokrytectví. Protože obě země se bez české elektřiny obejdou jen složitě a fakticky tak parazitují na spolehlivých zdrojích z ČR, jež jsou jim zároveň jakýmsi trnem v zeleném oku. Například Rakousko v noci nakupuje levnější českou elektřinu pro využití ve svých přečerpávacích vodních elektrárnách, aby energii z nich pak přes den drazě prodávalo na burze.

Česko zatím ročně vyváželo kolem 16 % vyrobené elektřiny. Bude-li pokračovat tvrdá politika emisních povolenek a současně realizována tzv. [zelená strategie ČEZ](#), pak do tří let zmizí významná kapacita stabilní výroby z uhlí. V roce 2025 v ČR dokonce začne s 1300 MW chybět zhruba 10 % současné kapacity pro vrcholnou denní spotřebu, která právě v prosinci a lednu s více než 12.000 MW tvoří nejvyšší výrobu dle potřeb spotřebitelů. Skončí tak schopnost českou elektřinu vyvážet. Ideologickým stoupencům záchrany energetiky i světa ze slunce a větru v Německu i Rakousku zbude pak hlavně zelená víra a modlení za vhodné počasí, později naděje na elektřinu z nových jaderných reaktorů, jež vlády sousedních zemí Francie, Nizozemska, Polska a Česka plánují postavit.

AUTOR: Milan Smutný

ZDROJ: smutny.blog.idnes.cz